

Arrest

nr. 346 450 van 11 mei 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ESCH
Sint Annalaan 608/gelijkvloers
1800 VILVOORDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 29 juni 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 31 mei 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinques).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 maart 2026.

Gelet op de beschikking van 10 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2026.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VANBINST, die loco advocaat S. VAN ESCH verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaat S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 31 mei 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinques).

De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005- 06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit de inlichtingen waarover de Raad beschikt blijkt dat de verzoekende partij ambtshalve uit de bevolkingsregisters werd afgevoerd. Gelet op artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt zij dus verondersteld het land te hebben verlaten. Er blijkt dan ook niet dat zij nog een actueel belang heeft bij het ingestelde beroep.

Het beroep komt onontvankelijk voor.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoekster de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 2 maart 2026 diende verzoekster een verzoek tot horen in, waarin zij stelt dat zij sinds haar aankomst in België het grondgebied nooit heeft verlaten. Zij houdt voor dat zij op 31 mei 2023 is verhuisd naar Vorst, maar dat deze gemeente weigert haar in te schrijven in de bevolkingsregisters op haar nieuwe verblijfsadres, daar zij niet beschikt over een geldige verblijfstitel. Zij benadrukt verder dat zij dit nieuwe verblijfsadres aan verweerder heeft kenbaar gemaakt in het kader van een aanvraag om, met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk te worden gemachtigd. Zij verduidelijkt dat deze aanvraag ondertussen werd afgewezen. Ter terechtzitting van 4 mei 2026, geeft de voor verzoekster optredende raadvrouw nog te kennen dat verzoekster in de week voorafgaand aan de terechtzitting nog een ontmoeting heeft gehad met de dominus litis. Zij betoogt dat er dus geen twijfel over kan bestaan dat zij zich heden nog op het Belgische grondgebied bevindt. De Raad dient evenwel vast te stellen dat verzoekster zelf bovenstaande beweringen niet staft met enig bewijsstuk en dus geen overtuigende elementen aanbrengt die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan wat in de beschikking van 16 februari 2016 reeds werd aangegeven.

Zelfs indien bovendien zou moeten worden aangenomen dat verzoekster nog in het Rijk verblijft, dan nog blijkt niet dat zij nog een belang heeft bij de vernietiging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. Het staat immers niet ter discussie dat verweerder op 22 november 2024 een nieuwe beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten nam en dat het beroep dat verzoekster tegen deze beslissing instelde werd verworpen bij arrest nr. 343 275 van 23 maart 2026. De vernietiging van het in casu bestreden bevel om het grondgebied te verlaten kan verzoeksters rechtstoestand bijgevolg niet wijzigen. Zij blijft ook bij een gebeurlijke vernietiging van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten van 31 mei 2023 onderworpen aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 22 november 2024. Door nog te stellen dat, indien de bestreden beslissing wordt vernietigd, verweerder de vernietigingsgronden in aanmerking zal moeten nemen bij het behandelen van eventuele toekomstige nieuwe beslissingen toont zij geen zeker belang aan. Zij verwijst immers slechts naar een hypothese.

Het beroep tot nietigverklaring is, nu geen actueel belang wordt aangetoond, onontvankelijk. Er is bijgevolg grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt bijgevolg samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend zesentwintig door:

G. DE BOECK, voorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK